

Ante tubas alias si classica nominis ibunt,
Præripietque tibi cunctos tua fama triumphos.
Perge, quid, instantis caussatus frigora brumæ,
Militibus timeas? non possunt membra rigere,
Sole refecta tuo, & vagus ille binominis Istri
Annus, periuro quem posthac sanguine tinges,
Ligna tuis ignesque vehet: mons Cælius ipse
Nil veritus, multum vicina quamlibet urbis,
Mœnia Vindomina, in silvam tibi durat inem-
ptam

Pervigilesque focos, radient ut noctibus iisdem,
E cælo stella, hostili tuus ignis ab agro;
Donec te validis auctum, Bernharde, catervis,
Ver ubi molle locum castris ostendet aperto
Aëreque & lymphis & multo gramine latum,
Magna ad molis opus non longa hybernare mittet,
Et fessos belli mortales strage vel una
Illorum absolves quos non cernemus amicos
Ante lupus quam raptor ovem, tigris aspera cer-
Diliget, & tenerã proles milvina columbã. (vum
Nonne vides adamanteis ut nexa catenis
Hostica vis cœat, quosque inconfessa simultas
Atque suus non unit amor, lis publica placet?
Heic immansueta nobis lethale minatur
Accola Parthenopes, & junctus Fera Boiis